

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822201508
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8822201508.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barbarou Kovalikovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec proti žalovanému: Y. V., W.. XX. XX. XXXX, M. F. R. XXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie 168,24 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 168,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne za obdobie od 05. 08. 2020 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Podanie návrhu žalobca odôvodnil tým, že Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 27. 06. 2018 zmluvu o pôžičke č. 8500221564, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1.500,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 84,93 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý k zmluve. Celkom bol žalovaný povinný podľa zmluvy zaplatiť sumu 1.977,48 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č.21 o viac ako 3 mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámením o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 13. 07. 2020. V súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 04. 08. 2020, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 168,24 eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 1.809,24 eur). Zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv a ktorá by bola platná a účinná v čase uzavretia Zmluvy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere stanovoval: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktorý v § 1 ods. 1 stanovuje: „Ak odseky

2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. V prvom štvrtroku 2018 boli úrokové miery úverov - nové obchody pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov 13,36 % a teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere (od 1 do 5 rokov) v čase uzavretia zmluvy predstavoval 26,72 %. V zmluve je uvedená úroková sadzba 18,93 %. Keďže ani výška úrokovej sadzby podľa zmluvy, ani RPMN (ktorá zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s úverom, teda úrok, poplatky aj rôzne iné náklady) nepresahuje uvedený dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, teda je v súlade s právnou úpravou, nemôže byť úrok v zmluve ani v rozpore s dobrými mravmi.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom zo dňa 18. 11. 2022 č. k. 4Csp/62/2022-36 rozhodol takto:

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

5. Voči rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť žalobcovi automaticky predložiť doklady preukazujúce postup podľa § 7 ods. 1,3 a nasledujúce zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ mal súd akúkoľvek pochybnosť, potom v súlade s princípom objektívnosti a nestrannosti súdneho rozhodovania mohol žalobcu vyzvať na predloženie relevantných podkladov o tom, či spomenutá povinnosť bola alebo nebola splnená. Žalobca namieta tvrdenia súdu v bode 26 o tom, že nereagoval na výzvu súdu. Dňa 14. 10. 2022 bolo právnenému zástupcovi doručené do elektronickej schránky len „poučenie strán sporu“. Samotnú skutočnosť, že sprievodný list mal obsahovať výzvu súdu aby žalobca niečo na jej základe konal/plnil nie je možné považovať za doručenie relevantným spôsobom. Ak súd ukladá strane sporu povinnosť, je potrebné vykonať to zodpovedajúcim spôsobom. Namiesto Výzvy na splnenie si procesnej povinnosti bolo riadne doručené iba Procesné poučenie (hoci voči strane zastúpenej advokátom, súd poučovaciu povinnosť nemá). Považuje za potrebné uviesť ako základnú a všeobecnú informáciu, že posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver za požadovaných /navrhnutých podmienok je v rámci postupov a praxe žalobcu vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovaného, samotnom žalovanom (predloženie dokladu totožnosti) a tiež sa vykonáva preverenie v tzv. negatívnej databáze dlžníkov (obsahuje údaje o osobách porušujúcich svoje záväzky u iných poskytovateľov úverov a pôžičiek). Na základe takto zhromaždených údajov žalobca vykoná ich vyhodnotenie a na základe interne stanovených kritérií rozhodne o schválení / zamietnutí žiadosti. Okrem uvedeného, zákonnou povinnosťou žiadateľa o úver je uvádzať pravdivé a úplné informácie. V zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu platilo: „Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.“ V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 8500221564 bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená v mesiaci jún 2018 a jej súčasťou je v bode 4, Ekonomicko-sociálne údaje analýza bonity. Správnosť a pravdivosť údajov získavaných od žalovaného bola potvrdená aj jeho podpisom. Žiadosť o spotrebiteľský úver je prílohou žalobného návrhu, súd teda od začiatku konania mal informáciu o tom, že žalobca skúmal bonitu žalovaného. Získané údaje boli v rámci zákonných možností overené: # využitím údajov z databázy NRKI (nebankový register klientskych informácií) - overenie existencie záväzkov žiadateľa a v prípade ich existencie aj platobnej morálky v iných spoločnostiach, # na stránke MV SR overenie dokladu totožnosti - overenie databázy odcudzených a stratených občianskych preukazov, # na stránkach www.orsr.sk, www.zrsr.sk, www.finstat.sk - kontrola zamestnávateľa (adresa, konkurzy), # na stránkach www.dlznik.sk, ru.justice.sk - kontrola vyhlásených konkurzov (klient). Žalovaný uviedol ako zamestnávateľa Amido-Exquisit s. r. o. a výška príjmu v sume 420,- eur bola preverená prostredníctvom dopytu do Sociálnej poisťovne (príloha). Žalovaný tiež uviedol príjem vo výške 190,70 eur ako „dôchodok“. Ako výdavky boli oznámené žalovaným celkovo výdavky v sume 199,48 eur (neboli brané do úvahy, nakoľko zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a príslušné vykonávacie opatrenie NBS v znení neskorších zmien definuje minimálne životné

výdavky a žiadateľom uvedená suma je menšia ako minimálna suma určená opatrením NBS). Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. voľných zdrojov zostávajúcich žalovanému po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. Tieto sa použili na pre posúdenie, či z takto zistených voľných zdrojov bude možné pre žalovaného uhradiť splátku na úhradu ním požadovaného úveru. Celková výška záväzkov žalovaného bola spolu 296,86 eur: # minimálne životné výdavky vo výške 199,48 eur, # splátky (podľa NRKI) vo výške 97,38 eur. Z vyššie uvedeného vyplývalo že voľné zdroje žalovaného (ako rozdiel medzi príjmom a výdavkami) predstavujú spolu sumu 313,84 eur. Žalobca uvádza, že v čase schvaľovania žiadosti o úver pri skúmaní bonity, koná s cieľom zabezpečiť návratnosť peňažných prostriedkov, ktoré by mal žiadateľovi poskytnúť (ochrana vlastných hospodárskych záujmov). Ak žalovaný v konaní uviedol, že jeho schopnosť splácať úver skúmaná nebola, potom neuvádza pravdivé tvrdenia.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 23. 03. 2023, č. k. 9CoCsp/11/2023-61 zrušil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 18. 11. 2022, č. k. 4Csp/62/2022-36 a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie zamietnutie žaloby založil na konštatovaní a z neho vyplývajúcom závere, že žalobca napriek výzve nepreukázal, že skúmal bonitu žalovaného. Pre uvedené vyhodnotil úver, ktorý žalobca žalovanému poskytol, ako úver bezúročný a bezpoplatkový a žalobu zamietol. Z listín zo spisu vyplýva, že na základe referátu zo dňa 03. 08. 2022, ktoré je na č. l. 25 spisu, mal byť žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzvaný, aby v lehote 10 dní preukázal súdu ako skúmal bonitu žalovaného, aby predložil ako prešetroval žalovaného v registri Sociálnej poisťovne, v úverovom registri, aby preukázal ako vypočítal limit schopnosti splácať. K predmetnému referátu je priložená doručka právneho zástupcu žalobcu obsahujúca poučenie strán sporu. Čo sa týka žiadosti o overenie skúmania bonity, predmetná žiadosť, ako vyplýva z informácie o doručovaní, bola 21. 10. 2022 spolu s ďalšími písomnosťami doručená nie žalobcovi, ale žalovanému. Z listín zo spisu teda vyplýva relevantnosť námietky žalobcu, že žiadna výzva súdu mu doručená nebola. Konanie súdu prvej inštancie má teda inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo zodpovedá odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť osoby žalujúcej plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy predkladať dôkazy o splnení povinnosti skúmania odbornej starostlivosti spolu so žalobou. Ak súd prvej inštancie zamietnutie žaloby zdôvodnil nerešpektovaním výzvy žalobcovi, ktorá mu ani nebola doručená, je zrejmé, že svoje rozhodnutie zaťažil vadou, pre ktorú bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby. Vychádzať bude z dôkazov, ktoré mu k splneniu povinnosti veriteľa poskytujúceho úvery spotrebiteľom skúmať bonitu spotrebiteľa, predložil spolu s odvolaním žalobca, alebo ktoré mu prípadne ešte predloží a na základe o predložených dôkazoch rozhodne.

8. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297, písm. b) CSP, nakoľko ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

9. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. 11. 2022 (§ 219 ods. 3 CSP v spojení s § 300 CSP).

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 28. 06. 2018, splátkovým kalendárom, oznámením o zosplatnení, prehľadom splátok, vyjadrením žalobcu ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 27. 06. 2018 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 1.500,- eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 477,48 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 54,93 eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,93 %, RPMN 20,44 %, Prvá splátka bola splatná dňa 01. 08. 2018, dátum poslednej splátky dňa 01. 07. 2021, splátky boli

splatné k 1. dňu. v mesiaci. Súčasťou tejto zmluvy boli aj zmluvnú ustanovenia a dojednania ako aj prehľad splátok.

12. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby z titulu splátok pôžičky zaplatil 1.809,24 eur (bez akontácie). Veriteľ zosplatnil zostatok úveru ku dňu 04. 08. 2020.

13. Z Oznámenia o zosplatnení zo dňa 14. 06. 2020 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že aktuálne je v omeškaní splátok spolu v sume 164,79 eur, na najstaršej splátke 74 dní. V prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia predmetného oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si bude môcť žalobca uplatniť aj nároky na zmluvné sankcie.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa

rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 27. 06. 2018 uzatvorená zmluva o pôžičke č. 8500221564, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 36 splátkach vo výške 54,93 eur mesačne, pričom na svoj dlh žalovaný uhradil sumu 1.809,24 eur. Žalobca po výzve na zaplatenie neuhradených splátok pôžičky, dňa 04. 08. 2020 úver zosplatnil.

25. Predmetná zmluva o pôžičke je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t. j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti ustanovené § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu však žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve súdu, ako skúmal bonitu žalovaného, nepreukázal postup s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splatiť predmetný úver.

27. V danom prípade, napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, že postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanému, keďže nepreukázal, že zisťoval jeho výdavky. Zákonodarcu uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť jednak jeho príjem a taktiež aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18. 12. 2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26. 02. 2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25. 07. 2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. 03. 2019.

28. Pri overovaní bonity žalovaného nemal žalobca k dispozícii údaje o výdavkoch žalovaného, uviedol, že žalobca uviedol vo výdavky vo výške 199,48 eur, avšak túto skutočnosť ničím nepodložil a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca výdavky nikde nezisťoval. Žalobca uviedol, že na túto sumu neprihliadal, nakoľko táto suma je nižšia ako koeficient, ktorý použil, pričom následne použil práve tento koeficient vo výške 199,48 eur. Žalobca predložil jedine výstup z počítača o zisťovaní úverov žalovaného, okrem toho žalobca nijak nezisťoval a neoveroval reálne výdavky žalovaného. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovaného). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa.

29. Súd je toho názoru, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti, pretože žalovanému poskytol úver bez údajov o výdavkoch. Postup žalobcu preto v konkrétnych okolnostiach je možné hodnotiť podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa, s dôsledkami, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd po preskúmaní predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere považoval celý úver za bezúročný a bez poplatkov.

31. Keďže poskytnutá pôžička sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, súd žalobu zamietol, nakoľko z prehľadu splátok, ako aj z tvrdení žalobcu je zrejmé, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.809,24 eur. Žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.500,- eur, a teda žalovaný mu uhradil viac ako je výška poskytnutého úveru. Súd tak zamietol žalobu ako nedôvodnú, keďže poskytnutá pôžička sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

35. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že mu náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/5/2017 zo dňa 25. 01. 2017.

36. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.